

den til at løse denne Opgave, er meget tvivlsomt. Det er meget rigtigt, at der er betydelige Midler til Stede, men man kan ikke tage det ærede Medlem fuldt alvorligt, naar han foreslaar en Tvedeling. Det har sikkert aldrig været hans Tanke, at han vilde sætte en absolut Bom for videre Udstykning til mindre Husmandsbrug. Det ærede Medlem har sikkert ikke tænkt paa, at denne Udstykning allerede nu var saa fremrykket, saa Halvdelen af disse Midler var brugt, og naar man saa vil tage Halvdelen af de samlede Midler, vil man ikke faa noget tilovers til den Udstykning af Husmandsbrugene, som man selvsagt ikke vil opgive. Efter den Beregning, jeg har foretaget, er der saa mange Midler tilbage, at de fuldt ud vil kunne dække de Udgifter, der vil være fornødne for at faa udstykket Resten af den Jord, der er til Raadighed fra Præstegaardene samt Len og Stamhusene. Jeg kan ikke tænke mig, at vi vil gaa med til at vedtage at borttage noget af denne Jord til dette Formaal, thi det er ikke nødvendigt. Man kan udmærket godt skaffe Jord til Veje til Udstykning til Havebrug og til Haveboligbyggeriet, uden at man behøver at tage af den Jord, der er til Raadighed til Udstykning til Husmandsbrug. Selve Jordens Tilvejebringelse er en Sag, der i sig selv meget let lader sig løse. Man behøver altsaa ikke at gaa ind paa den Tanke, som det ærede Medlem har fremsat paa dette Omraade; men selve Tanken, som det ærede Medlem har, tiltaler os, og vi vil mene, at der af Jordfondens Midler maa kunne disponeres over et saadant Beløb, saa denne Sags Løsning kan paabegyndes og Arbejdet for den kan etableres.

Hvor mange Midler der hertil skal anvendes, er det umuligt at sige i dette Øjeblik. Det kan ikke være ærede Medlemmer ubekendt, at der rundt om i Befolkningen rører sig en mægtig Interesse for denne Sag, og at der rundt om i Landet er gjort meget i Retning af at løse den, men dersom man skal have denne Sag ind i de Rammer, som Lovgivningsmagten vil drage, vil det selvfølgelig kræve betydelige Midler. Jeg vil ogsaa mene, at Jordfonden uden Skade for hele den fremtidige Udstykning til Husmandsbrug vil kunne afgive ret betydelige Beløb til denne Sags Etablering. Vi maa i denne Forbindelse huske paa, at Jordfonden er større, end der kræves af den for at gennemføre det Udstykningsarbejde, som er nødvendigt i Henhold til den Jord, som der disponeres

over. Der foreligger ikke fra Lovgivningsmagtens Side nogen Beføjelse til at anvende disse Penge udover Udstykning af den bestemte Jord, der her er omtalt. Det vil være nødvendigt til sin Tid, naar Udstykningen er tilendebragt, at foretage yderligere Lovgivningsarbejde for at tilkendegive, paa hvilken Maade Jordfondens Midler fremtidig skal anvendes.

Jeg vil derfor anse det for rimeligt, at man fra Rigsdagens Side siger, at da man disponerer over flere Midler i denne Fond, end der strengt taget er Brug for til det Formaal, hvorfor den blev etableret, vil man kunne forsvare at anvende en Del af denne Fond som en Haveboligfond, eller hvad man nu i Fremtiden vil kalde en saadan Fond, som det ærede Medlems Forslag gaar ud paa. Jeg vil anse det for rimeligt, at der kan anvendes en 10—20 Millioner af Fondens Midler uden Skade paa nogen Maade for Løsningen af de Opgaver, som Fonden er etableret for at løse. Hvis man staar overfor at kunne faa en saadan Sum bragt til Veje, vil man i Virkeligheden kunne gaa til at beskæftige sig nærmere med Løsningen af hele denne overordentlig vigtige Sag; thi det kan man ikke nægte, at hele dette Spørgsmaal har en absolut samfundsnyttig Karakter. Det er af stor Betydning for Samfundet — deri er vi ganske enige med Forslagsstilleren — at komme bort fra Kasernebyggeriet over til det mindre Byggeri og faa mindre, selvstændige Hjem oprettet inde ved Byerne. Ligeledes er vi enige med det ærede Medlem i, at Staten lige saa vel har en Opgave overfor disse Folk inde ved Byerne i Retning af at faa oprettet smaa selvstændige Hjem, som den har i Retning af at faa oprettet smaa selvstændige Hjem ude paa Landet. Det er et Synspunkt, som har været fremsat fra vor Side Gang paa Gang, og jeg vil kun gentage, at vi ganske deler Forslagsstillerens Syn paa denne Sag.

Det skulde glæde os, om der i den danske Rigsdag kunde blive Enighed om at gaa til en Løsning af denne Opgave. Det er selvsagt, at dette ikke kan ske, uden at man i et Udvalg overvejer hele dette store Problem. En enstemmig Løsning af denne Sag vilde selvsagt være det bedste for alle Parter, men til at opnaa det kræves der en nøje Overvejelse af hele Spørgsmaalet, af, hvilke Midler man kan disponere over, og af, i hvilken Udstrækning man skal gennemføre en saadan Lovgivning for virkelig at faa Spørgsmaalet løst paa et Grundlag, der giver Muligheder